

Novine prihajajo vsako nedeljo. Cena: doma na skupni naslov 25 D., na posameznoga 30 D., v Ameriko štiri dolare. Amerikanci dobijo za to ceno brezplačno i Marijin List pa Kalendar Srca Jezušovoga, domači naročniki pa kalendar za polovično ceno. Naročajo i plačajo se na upravnisti v Crenšovcih, Prekmurje. Uredništvo je v M. Soboti, v Tajništvu SLS. v Faflekovoj hiši. Izdajateo: Klekl Jožef, vp. pleb. nar. poslanec.

NOVINE

Glasiilo Slovenske krajine

Oglase sprejema uredništvo, upravništvo i tiskarna. Cena oglasov: cm² 75 par; 1/4 strani dobi 20%, 1/2 strani 25% i cela stran 30% popusta za edno objavo. Cena malih oglasov je: do dvajsetipet reči 5 Din, više odvsake reči pol D. Med tekstom cm² 1:50 D., v »Poslanom« 2:50 D. Takso za oglaševanje plačava uprava i da za vse oglaševanje od 5% do 50% popusta.

Rokopisi se ne vračajo.

Proračunski govor dr. ANTONA KOROŠČA.

Zadnji čas je v Belgradi politično življenje jako pisano. Dogodek nagloma sledi dogodki. Med vsemi dogodki pa je za vsakoga Slovenca najvažnejši govor načelnika naše Slov. ljud. stranke, dr. Ant. Korošča. Ar so ga (konči glavne misli) prinesli skoro vsi časniki, ne moremo tudi mi mimo toga govora iti, da ga ne bi podali na kratko našemu ljudstvu. Korošec je govorio:

Proti krivičnoj dači i zapostavljanji Slovenije.

Jugoslavanski klub je predložo zbornici poslancov svoje posebno mišljenje, v šteroin je pokazao, da je Slovenija pri potrošaj z dačov preveč obremenjena, na drugoj strani pa se vlada skoro nikaj ne briga za naše verstvene zadeve, za naše šole. Isti jugoslavanski klub je apelirao za poslansko zbornico i na vse ljudstvo v državi naj se omilijo davčna bremena Slovenije, pa najšeo je gluha vüha. „116. člen ustave pravi, da morajo biti bremena razdeljena na vse dele države v ednakoj meri i naj se davki plačuju samo po davčnoj moči . . . Ar pa ta določba ustave za Slovenijo ne vala, more slovensko ljudstvo samo misliti na to, da organizira na učinkovit način odpor proti takšoj preobremenitvi ino izterjavanji dače, kakšemi je zdaj povrženo.

Za industrijo Slovenije.

Po vojni se je naša industrija (rokođelstvo i fabrike) prav lepo razvila. Vzroki so naravno bogastvo (rúde, vodne moči), vrejene železnice i ceste pa dobri, prilični delavci. Država je dužna, narodi pomagati v vsej njegovoj teškočaj, ne pa da narode vničuje, šteri v njoj živejo. Mi smo se vüpalí, da država to mlado industrijo podpre, dosegnoli smo pa ravno nasprotno. Vsa politika ministerstva za industrijo i trgovino ide za tem, da v Sloveniji vniči vsako vekšo industrijo tem menje pa, da bi dovolila kakšo novo industrijo. To je velki vdarec za Slovence, ar ji 37 procentov žive od industrije. Pravijo, da delajo to zato, da ne bi kakše fabrike ali rúde prišle za časa bojne v roke neprijatelji, ki bi si lahko v hasek obrno te naprave, či bi bile blüzi državne meje. Či bi to resan bilo, te bi mogli vničiti kre meje tudi vse šume, ceste i železnice, ar tudi to lahko hasni neprijatelji. Čüdna je narodna obramba, štera brezi vsega prepüsti neprijatelji narodno gospodarstvo kre meje. Ta industrijska politika je kriva, da je pri nas telko delavcov brez zaslužka zato:

Odpravite brezposelnost!

Zadovolnost je potrebna v vsakoj državi, štera šče biti močna v družbi drugij držav. Zato pa mora država podpirati industrijo, naj že te v sredini ali na kraji države. Pripoznati morate, da je naša industrija le mala kovačnica, či jo primerjamo z železnimi tovarnami Nemčije i Francije. Tisti pa, ki neso nikdar vidli vekše industrije, nego samo našo malo, mislijo, da bi si neprijateo strahovito shasno z našov industrijov, či bi prišeo v naše pokrajine. Zavolo te industrijske

politike mamo v našoj državi 30.000 brezposleni delavcov. Vi znate, da mamo v Sloveniji takzване sezonske delavce (posebno naši Slavončarje op. uredništvo) ki so v zimi doma, v leti pa hodijo delat na Hrvatsko, Bosno, lani pa celo v Nemčijo. Lehko si misliti, kak navdušeni morajo biti tej delavci za takšo državno politiko, štera njim niti krüha ne da.

Ne vničujte polodelavca i slobodnoga zadrüžništva.

Naš kljub je v svojem posebnom mišljenji tudi povedao, zakaj propada pri nas tudi polodelski stan. Preštejte eksekucije (žakucije) lanskoga leta, preštejte intabulirane duge v Sloveniji! Broji so strašni. Eksekucij je bilo 48 jezer, dugov pa intabulirani 60 milijonov.

Edno pomoč pa je itak meo ljudstvo v Sloveniji, najmre slobodno zadrüžništvo, štero si je postavilo v desetletnom boji z oderuhi i bankirji. Nikaj je ne morlo preprečiti stvarjenje tej zadrug, ne prefriganost oderuhov, ne pritisk bankirov. Zalostno prišla je država i je začela vničüvati svobodno narodno gospodarstvo. Država je s takzvanim zakonom od polodelski posojil stvorila državno zadrüžništvo. Državni zadrug še nindri nega, potroše za nje pa že mamo. Zato pa država nemre s polodelskimi posojili podpreti kmetško ljudstvo, štero je v nevoli, ar more prle vrediti svoje zadrüge. Te pa ne bodo hasnile niti najmenje. Polodelavec naskori sprevidi, da se bodo pri drž. zadrugaj samo penezi spravljali, zato nede meo do nji zavüpanja. Državna oblast s svojov politikov rüši to, ka je ves narod spoznáo za dobro. Kdakoli prevzeme država v roke kakši deo narodnoga gospodarstva, ga v

korenini vniči, ar se narodno gospodarstvo posreči samo v slobodi; zato je dužnost vsake države, da odstrani vse, ka bi moglo škoditi toj slobodi i da pomaga sloboden razvoj gospodarstva v slobodnom narodi.

Za gospodarsko-socijalno zbornico.

Vse te reči bi lahko izostale, či bi poleg poslanske meli gospodarsko-socialno zbornico („Novine“ so že to tudi omenile). V zadržnjem položaji morajo stranke meti v verstvenom pogledi svoje programe zasnovane jako na šörko, či ščejo pravo stališče vzeti do vsakoga stana. To pa zadržavle delo v gospodarskom pogledi, zato bi morala biti poleg te še edna zbornica, štera bi rešüvala samo verstveno-socijalne zadeve naroda.

Člen 44. ustave določüje za kmetijstvo takzване gospodarske svete. Pa to je nezadostno. Vsi tej sveti prosijo resolucijonirajo, vse to pa je v zbornici nesprejeto. To, ka ljudstvo šče, ka terjajo posamični stani, vse to ide v zdajšnjoj zbornici v koš. Zato bi morala takša zbornica meti zakonodavno oblast. Dokeč pa se ustava ne spremeni, moramo to vzeti, ka je, i zahtevati, da se konči ustanovijo kmetijske zadrüge. To je gospodarski deo govora dr. Korošča. V njem je povedao vse naše težave, vse naše rane iz šterih krvavemo zavolo prevelkoga obdavčenja ravno nas Slovincov.

„Gosp. plebanoš Klekl v listi Novine stalno blati i ogrizava gosp. Stepana Radiča.“

(Kmetški list, št. 5. leto 1626.

»Kmetškomi listi« se dostokrat tak godi, kak krivci, ki beži po vinjenoj hüdobiji. V vsakom grmi vidi preganjalca i v vsakom kameniki na proti oviro, da ne more hitro vujti. Pa prav-

Zmađovalec Jernej.

VIII. (iz polšćine R. J.)

Jernej je toti znao, da mora vsaka koza ednok crknoti, vendar je z veseljom to poslušao, posebno zato, ar se je bitka začela spreminjati v zgübo. Pa kak ne bi, vej je že polovica polka spadnola, prvle kak bi on začeo strelati. Cele trume vojakov od drugih razbitih polkov beži mimo njega, samo tej kmetje iz Pognebina pa iz sosednih krajov, zadržani od želežne nemške komande, ešče stojijo. Vendar se tudi med njimi opazüje nekše majanje. Skoro ne bo več pomagala ostra komanda. Zemlja pod njihovimi nogami postaja mejka i šklizka od krvi, štere vonjüga se meša s smradom dima. Tü pa tam je več ne mogoče zamišiti prazne prostore i popolniti vrste, ar trüpel je že na küpe. Pred nogami onih, ki ešče stojijo, leži polovica polka v krvi, stonjajoč, premetavajoč se, vmerajoč ali pa že v smrtnoj tišini. Premalo zraka je, nemogoče je dihati. V vrsti nastaja mrmranje.

— Pod nož so nas pripelali!

— Niti eden ne ostane živ!

— Tiho, poljska živina! — se zdere častnik na nje.

— Dobro ti je za mojim hrbtom . . .

— Te düplin stoji tü kak štor! — pravi znova častnik. V tom hipi se čüje nikši m'li glas:

— Pod tvojo obrambo pribežimo o sveta b . . .

Jernej hitro nadaljüje:

— Pribežimo, o sveta Bogarodica!

Nato se čüje celi kor poljskih glasov, kak se priporočajo na tom polji pogübljenja k Materi božoj Čenstohovskoj; „Ne zavrži naših prošenj!“ Od onih, ki ležijo na zemlji se čüje: „O Marija, Marija!“ Zaistino jih je Marija poslünola ar ravno v tom trenutki prileti s penavim konjom eden častnik in ostro zapove: „Orožje za naskok! Hurrá, naprej!“ Bajoneti se nagnejo, vrsta se raztegne v dugo linijo i že leti proti bregi, da poišče skritoga sovražnika. Do brega majo ešče dobrih dvesto stopajov, i to pod gostim ognjom neprijatela . . . Bodo šli naprej ali pa razbežijo? Ne spadnejo vsi do zadnjega? Spadnoti morejo, razbežati ne, ar pruska komanda zna, kakšo pesem trbe zaigrati tem polskim kmetom pred napadom. V tom grmenji topov i pokanji pušk v tom dimi, zmešnjavi in ječanje glasno zatrobijo vojaške trompete poljsko himno, tak, ka Polakom zavre vsaka kaplica krvi: »Hurrá!« zakričijo . . . „Dokeč mi živemo!“ Poprime se jih navdušenje; oči se njim zaiskrijo. Kak vihar idejo prek človeških trüpel, prek razmetanih topov. Mnogi kaplejo, toda silijo se naprej s kričanjom i spevanjom. Že so prišli do goric, zdaj se razkadijo med trsovo grmovje. Samo petje se čüje, včasi se zablüšči bajonet. Na vrhi divjá vsigdar strašnejši ogen. V dolini

zaprav preganjajo lastna dušna vest i lastni grehi oteskočavajo hitro napredüvanja. Toisto je opaziti i v gori navedenoj številki Kmetškoga lista. Misli, ka g. Klekl nemajo drugoga dela, kak stražiti g. Radiča i od njega kaj pisati. To pa oni neso krivi, če so Radičevci zatajili svoj program i se zato vsakoga razumnoga i poštenoga človeka po pravici bojijo i se sagajo lastnoga političnoga izdajstva i če ji ljudstvo tüdi naše kak indri zapüšča! V notici „Iz Prekmurja“ piše »Kmetški list«, da so g. Klekl v članki »Zakaj proti Radiči?« svoje napade i ogrizavanja šteli opravičiti. Istina je pa to, ka g. Klekl nikdar neso napadali ali ogrizavali Radiča — naj list pove gde i gda i z šterimi rečmi — i zato ne njim je trbelo svojega postopanja opravičevati, imenüvanoga članka neso oni pisali. Pa štokoli ga je pisao, je istino pisao, štero potrdijo reči samoga Radiča.

Ka misli Radič od nas Slovincov? Da nemo Slovinci, nego planinski Hrvatje, da smo najmenje vredni v Jugoslaviji (govor v Belgradi), da so smeti njegovi zastopniki (poslanci), da so nikaj ne vredni njegovi najboljši možje (od Kreka itd. — v Ljubljani) da med njegovov duhovščinov mogoče nega niednoga dobrega kaj vrednoga duhovnika (govor na Krškom polji) itd. Če je zastopstvo slovenskoga naroda smet, či so njegovi duhovniki nikaj ne vredni, je celi narod smet, nikaj ne vreden pred njegovimi očmi, niti telko ne vreden, da bi meo svoje krvi predsednika v njegovoj strank. Ka pokaže Radič, kak malo ceni slovenski narod, njemi ne dovoli slovenskoga predsednika, nego sebe Horvata postavio za predsednika stranke i v Sloveniji. Je to lübezen do nas Slovincov? Ali je meo teliko lübezni do njih, ka bi se navčo njihov jezik? — Zato pa ostane istina, da se Radičova lübezen do nas Slovincov ne pokaže v drugom, kak da nam ščē zavladati, nas šče pohorvatiti i politično Horvatskoj podjarmiti. Od te lübezni pa ne prosimo.

V Novine je nekak pisao i ne g. Klekl, ka je Radič proti veri. »Kmetški list« pravi, ka je ta trditev Kleklinova zavijanje, podtikanje, slepa sodba i sumničenje. Ne je tak i to ne zato, ar so članka ne g. Klekl pisali, nego zato ne ar štokoli je pisao članek, je sveto istino popisao. — Lani, gda so Kristušov namestnik v Rim vabili kršćenike, da dobijo tam odpüstke, je Radič hujskao, naj ne idejo. Še prle, gda je bio evharistični kongres v Zagrebi je po svojoj stranki hujskao naj na toga tüdi ne idejo, celo spravišče politično je šteo meti te den; a ne ga mogo, prle je mogao zbežati. Bog zove narod k sebi, da ga reši grehov i napuni z milošćami, Radič pa proti tomi hujska. Je to ne proti veri, gospod Kmetški list? Ali je to v skladi z verov, z katoličanskov verov,

ka je Radič pravo v Loki od vere, ka je to *privatna stvar*? Kristus glasi pod kaštigov večnoga pogübljenja, da trbe vervati, ka je njegova vera potrebna, ka je fundament zveličanja, ka ki je nema, je že obsojen, Radič pa, ka si lahko ž njov denem, kak z cigaretlinom, če ščem, si ga nažgem, či ščem, ga vržem ta. — Jeli je katoličansko proti Kristušovoj veri i trditvi drugo, ravno nasprotno trditi?

Beogradska „Politika“ je prinesla Radičovo izjavo, ka je njegov namen to, naj katoličanske Hrvate pomalí spravi v krivo pravoslavno vero. Dozdaj toga ešče ne demantirao Radič, ka ne bi bila istina. Gospod »Kmetški list«, je to katoličanske vere držanje, ali je proti njej?

Ka se pa godi na otoki »Visi«? Katoličani prestapajo po hujskanji Radičove stranke, kak listi pišejo, v pravoslavje. Je to ljubav do katoličanske vere?

V parlamentu, gda se je naše stranke neki poslanec pritožo, zakaj silijo katoličanske vojake v pravoslavne cerkve, je en Radičevac zmes kričao, ka je to vse edno, ar je i ta vera kršćanska. Je to tüdi po katoličansko povedano?

V finančnom odbori, je Radič trdio, ka so franciškani (kat. duhovniki) vsi lažljivci i vkanljivci i ka je njegove stranke namen, da loči narod od teh. To je pravo tüdi od D. Buntiča, ka je lažlivec i vkanjivec, čeravno je pokojni Fr. Didak Buntič bio tisti, ki je zaistino poštüvao Radiča i rešo 14 jezero siromaške dece od glada. Za plačo je dobo to lepo Radičovo priznanje. Kristuš vči od duhovnikov, ka ki nje boga, njega boga, ki nje zavrže, njega zavrže. Radič pa ravno nasprotno, ka narod ne sme nje bogati, ki njemi Kristuša glasijo i kažejo. Je to katoličansko ali ne, sodite, ki mate količkaj pravične razsodnosti. Ali je to lahko katoličanske vere cenitev i držanje, ka Radičova stranka podpira Kaludjera, starokatoliškoga krivoverskoga püšpeka? Pa što je te Kaludjera, bivši katoličanski kanonik? Povedao je dvojni sod v Zagrebi. Razvüdzanec, ki ešče zdaj žive v divjem zakoni i tovaj, ki je peneze neke sirote ponevero pa zatajo svojo kat. vero i svoj duhovniški stan. Pa je to morebit katoličansko?

Ali je katoličansko to, ka je Zagorec, bivši kat. ešpereš zatajo svoj duhovniški stan i svojo kat. vero, se oženo i postao trgovec, tisti Zagorec, ki je steber Radičove stranke? Ali je to katoličanske vere držanje i poštüvanje, ka Radič trpi še med svojimi poslanci divje zakone? To, ka je katehetom dao plačo i odpro šole šolskih sester, je včino kak minister, šteroga dužnost je to, i ne kak katoličanec, ar te plače so ravno tak davali i te šole so ravnotak odpirali, odnosno ne dali zapirati i pravoslavni ministri, ki so to ne

kak pravoslavni. nego kak ministri včinoli.

»Kmetški list« se nadale potika v „luteranca g. Šiftara, zakletoga sovražnika kat. cerkve,“ — tak ga imenüje — zakaj so ga prej g. Klekl dali zvoliti, če to ne proti veri? — Če bi gospodje okoli »Kmetškoga lista« tak poštüvali kat. vero i cerkev, ki pa so katoličanci, kak jo poštüje „luteranec“ Šiftar, bi nas zaistino iz srca veselilo. — Pa če je slovenskomi glasili Radičove stranke, »Kmetškomi listi« tak na poti luteranstvo, zakaj pa te hodi radičova stranka med protestante po krugljice? Te naj pozove nazaj svojega Tisaja, koga so tej „zakleti luteranci“ zabrali, kak naše evangeličance Radičov list imenüje.

Ka Radič z „Hvaljen Jezusom“ začinja svoje govore, ne je katoličanstvo, nego slepilo, ar ne je tisti Kristušov, ki njegovo ime imenüje, nego ki drži njegovo vero. Tak je pravo Kristuš sam. Zato pa, ščista prav je meo tisti, ki je pisao v Novinah, da je Radič proti kat. veri. G. Kleklini pa ne de trbelo biti strah za poslanstvo, dobijo je, naj do je samo šteli sprejeti, kak mi vsi želemo. To na notico „Iz Prekmurja“ za odgovor.

Zadnje dni smo razposlali vsem starim dužnikom poštne položnice z namenom, da jih na te način opomnimo na plaćanje duga. Vsem tistim, šteri lansko leto neso plaćali nikaj naroćnine i je tüdi na poslanih čekaj ne plaćajo, stavimo s prihodnjov številkov i Novine i Marijin List. Ravnotak stavimo Novine i Mar. List vsem ameriķanskim naroćnikom, šteri na lansko leto neso plaćali nikaj naroćnine. — Ponovno prosimo, da vsakši naroćnik spuni svojo dužnost.

UPRAVNIŠTVO.

NEDELA.

Prva postna. Evangelij sv. Mataja v 4 poglavji od 1. do 11. vrste. Pisano je: »Ne skušavli Gospoda, svojega Boga!«

Vnogo lüdi zmotno misli, da Bog človeka naravnoč skušavle, kda najmre molijo: ne vpe-laj nas v skušavanje. Ne! Bog človeka naravnoč ne skušavle, pač pa skušavanje dopüsti, da se človek s slobodnov volov odloči za nje, ali proti njemi. Da Bog dopüsti skušavanje, ma pri tom razne namene. — Prvič, da nas obvarje pazlive. Naš duševni boj se lahko prispodobla bojni v strelni jarkaj. Či je bio sovražnik miren, smo bili tüdi mi brez pazlivosti i nevarnost je bila, da nas napadne neprićakano i tak premagga. Isto je v duhovnom boji. — Drugo, ka Bog šče dosegnoti, kda dopüsti skušavanje pa je to, da nas obvarje ponižne. Sv. Paveš pravi: »I da se zavolo velki razodetij nebi zvišavao, mi je dani žalec v meso, angeo satanov, da me bije.« (2. Kor. 12, 7.) Te žalec, te angeo satanov so skušavanja, ki nas bijejo i opominajo naj se ne zvišavlemo. Zdaj smo ešče v milošći božoj, nego što nam more povedati, da v drugom megnjeni ne bomo skušavani. In o, kak lahko se zgodi, da spadnemo! Posebno pa, či nam Bog zavolo naše gizde odtegne svojo pomoč. — Skušavanje Bog dopüsti tüdi za to, da lahko pokažemo Bogi svojo zvestobo (vernost). Bogi zvesti biti, to je naša najvećša dužnost. Pa kde se naj bole pokaže zvestoba vojakova do domovine kak v vojni, kda se mora vojsküvati za njo? Kde naj se vernikova zvestoba bole pokaže, kak ravno v skušavanji, kda se nam je vojsküvati za Boga, kda se nam je odločiti, ali Bog, ali satan? Zato pa srečno premagane skušnjave zaslüžijo pri Bogi prevelko plaćilo i to je štrti boži namen, zakaj dopüsti skušavanje. Le tisti, ki se vojsküje dosegne zmago. Vojske pa nega brezi sovražnika, duhovnoga boja pa ne brezi skušavanj, O presrećni, šteri v svojem življenji dostakrat premagajo skušnjave, na konci svojega življenja bodo čüli bože pozvanje: »Pridi dober i veren sluga, ar si bio nad malim veren, te postavim na vnoga stopi v veselje Gospodovo. (Mat. 25, 23.)« Da pa to dosegnemo, prosimo v skušavanji Boga zavüpnno na pomoč. Sami smo slabi, Bog je naša pomoč. Po prošnji za pomoč bo on naš zaveznik, se bo bojuvao za nas i tüdi te obvalajo njegove reči: »Pisano je: ne skušavli Gospoda, svojega Boga.«

ešče igrajo trompete. Francozi strelajo hitrej; potem ešče hitrej, brezi prenehanja . . .

Naenkrat henjajo.

Tam doli si že stari lisjak, Steinmetz, prižiga porcelanasto pipo i pravi: »Samo to jim je trbelo zaigrati! So že na vrhi!«

— Za par minot se zdigne edna francozka zastava, potem se nagne i skrrije . . .

— Ne špajsajo se! — pravi Steinmetz.

Trompete zaigrajo ešče ednok ravno tisto. Drugi polk iz Poznanije leti prvomi na pomoč. V goščavi divjá boj z bajoneti.

Zdaj pa, brzno moje pero, piši od mojega Jerneja, da bodo vsi kesnejši narodi poznali njegove čine. Tüdi v njegovom srci so se strah, nepotrpežljivost i obväpanje zlejali v eden občütek besnosti; gda je začüo tisto igranje se njemi je vsakša žilica vtegnola. Vlasje so stanoli oči so se iskrile. Pozabo je ná svet, na to, ka »ednok vsako kozo zadene smrt« i zgrabivši moćno za puško, se je zagnao z drugimi vred na breg. Dospevši na breg, se je opotekno i spadno, si razdrapao nos, pomazao se z zemlov i krvjov, štera njemi je curila iz nosa; leti naprej kak besen, škripajoč i loveč z odprtimi vüstami zrak. Razširo je oči, da bi zagledao v goščavi kakšega Francoza. Zapazi tri okoli zastave. Bili so čarni Algirci. Kaj mislite, da je Jernej pobegno? Ne! On bi zdaj zgrabo za roge samoga Lucifera! Je jže prileto blüzi k njim, tej se pa s krićanjom vržejo proti njemi;

dva bajoneta; kak dva žalca, se že dotikata njegovih prs; Jernej zgrabi za puško na tenšem konci i začne ribati. Samo strašno tüljenje pa jećanje se je čülo — dve čarnivi teli sta se premetavali na zemli.

V tom hipi je pribežalo tretjemi črnici, ki je držao zastavo, deset drugih na pomoč. Jernej se je vrgeo kak divji na vseh deset. Strelili so — zabliskalo se je, zagrmelo, Jernej stoji v oblaki dima pa hripavo kriči:

— Ne ste dobro cilali!

Znova je njegova puška v zraki zamahnola, znova se je začülo jećanje. Čarni Algirci so malo na stran skoćili pri pogledi na toga besnoga velikana. Bio je zaistino kak besen. To ne samo od sovraćtva, nego zato ar so oni po svojem arabskom jeziki nekaj krićali, njemi se je pa tak čülo kak či bi zvali:

— »Magda! Magda!«

— Tak? Magda! — je zatülo Jernej; skoći na sredi med nje.

Na dobro srećo so njemi prišli drugi na pomoč. Med trsjom se je vüžgala zdaj nova bitka i bila je strašna! čülo se je pokanje pušk, fukanje in lećanje bojuvajoćih. Jernej je divjao kak vihar. Ves osmojeni od dima, polejani krvjov, podoben bole ednoj zverini kak človeki, je z svakim vdarcom premetavao lüdi, tro puške, razbijao glave. Dospevši do tistoga, ki je držao zastavo, ga je zgrabo z železnimi pisti za grlo. Tomi so oči malone počile, obraz se njemi je napno, zajećao je i roke so püstile zastavo.

(Dale).

Križ pri Ljutomeru 25 Din., Napotnik Leop up
ravitelj Svečina 100 Din., Sv. Anton v Sl. gor.
Hranilnica in posojilnica 50 Din., Motnik, župni
urad 25 Din., Jarenina, Hranilnica in posojilnica
100 Din., Badl Otokar, Posetnik v Viltazu 500
Din., Dr. Milan Gorišek, odv. Sv. Lenart v Sl. g.
200 Din., Svečina Hranil. in posojilnica 50 Din.,
Oskrbništvo grajščin Dornova, pošta Moškanci
100 Din., Hranil. in posojil. društvo v Ptuj 1500
Din., Lovro Petovar Ivanjkovci 100 Din., Sv.
Marija upravna občina 100 Din., Državno zdra-
vilišče Rogaska Slatina 1100 Din., Kmečka hran.
in posojil. v Ptuj 500 Din., Franc Miholič
Dobrava pošta Zavreč pri Ptuj 100 Din., Sv.
Marko, niže Ptuj, drž. osnovna šola 80 Din.,
Občinski urad Sv. Trojica v Slov. goricah 75
Din., Ivan Roškar Sv. Jurij v Slov. goricah 100
Din., Maribor, mestni magistrat 2500 Din.,
Franc Ogrizek, Sv. Križ pri Rog. Slatini 50
Din., Rihard Orssich Ptuj 500 Din., Notar Franc
Stupica, Sv. Lenart v Sl. gor. 50 Din., Marija
Zupančič, gostilničarka Ptuj 100 Din., Upravi-
teljstvo Julija Meisl, graščine Freudsna pošta
Apače Slovenija 2500 Din., Dr. Leopold Pot-
zinger, župnik v Apačah 100., Občinski urad Vu-
zenica, srez Dravograd 292 Din., Albin Pečar,
trgovec Imenu pošta Podčetrtek 100 Din., Svjet-
lougljenokopno dr. d. Zagreb Uprava premogokopa
Roginska gorca, pošta Bristava, železn. postaja
Mestinje pri Grobelnem 500 Din., Poglavarstvo
občine Sv. Marija (Medjimurje), 240 Din., Franjo
Cvetko Žetale 300 Din., Občina Beltinci, Prekmur-
je 874 Din., Posojilnica pri Sv. Bedeniku v Slov.
goricah 200 Din., Hran. in posojil. pri Sv.
Petru niže Maribora 300 Din., Občinski urad
Ižakovci, pošta Beltinci, srez D. Lendava 166 Din.,
Wilh Rem Maribor 25 Din., Tržki občinski urad
Rogatec 252 Din., Avgust Steinschegg Rog. Sla-
tina 100 Din., Zoran M. Svetenovič Rog. Sla-
tina 50 Din., Hranil. in pos. v Št. Ilju v Slov.
goricah 50 Din., M. Blass Sv. Barbara v
Halozah 50 Din., Anton Cvetko, Podčetrtek 50
Din., Občina Mostje, pošta Dolnja Lendava 28
Din., Občina Čentiba pošta Dolnja Lendava
140.25 Din., Občina Banuta pošta Dolnja Len-
dava 35.50 Din., Gasilno društvo Beltinci, pošta
Dol. Lendava 50 Din., Občina Pince, pošta
Dolnja Lendava 84 Din., Občina Dolgavas pošta
Dolnja Lendava 335.75 Din., Občina Bogojina,
pošta Dobrovnik 205 Din., Župnijski urad Sv.
Rupert nad Laškim, pošta Sv. Jurij ob južni žel.
90 Din., Občinski urad Ribnica na Pohorju 200
Din., Salvator Apoteka Mr. Lovro Juršč Podčetrtek
50 Din., Trška občina Muta 100 Din., Občinski
urad Kog, pošta Sv. Bolfenk pri Središču ob
Dravi 379.25 Din., dr. L. Kramberger, zdravnik v
Sv. Lenartu v Sl. gor. 100 Din., Anton Golenko,
Sv. Nikolaj pri Ormožu 50 Din., Občinski urad

Obrež, p. Središče 200 Din., Ljubinkovič Radivoj,
VI. šolec drž. gimn. Maribor 500 Din., Dolnja
Lendava Sokol 150 Din., Županstvo Libuče v
Prevaljah 423.50 Din., Občinski urad Dolnja
Lendava 738.75 Din., Andrej Bedjanič v Beogra-
du 100 Din., Občinski urad Motvarjevci, pošta
Dobrovnik 152.75 Din., Buchmann Andrej, gostil-
ničar v Kramarovicah 50 Din., Občinski urad
Melinci, p. Dolnja Lendava 180.25 Din., Družina
Sigmund Ivanjkovci, pri Ormožu 200 Din., Ob-
činski urad Koprivnica pri Brežicah 60.75 Din.,
Občinsko poglavarstvo Nedelišče p. Čakovec
711.75 Din., Dolnja Lendava srezki poglavar
nabrano v občini Dol. Bistrica 252.75 Din., Ob-
činski urad Sv. Anton na Pohorju p. Vuhred 20
Din., Občinsko poglavarstvo Sv. Jurij v Trnyu,
pošta Dolnji Kraljevac 308 Din., Občinski urad
Bukovnica, p. Dolnja Lendava 62.50 Din., Ma-
rija Košer, pos. i trgovka v Podčetrtku 25 Din.,
Občinski urad v Mali Poljani, p. Črenšovcih
218.50 Din., Trgovska banka d. d. v Ljubljani
podr. Maribor 1000 Din., Uprava posestva Križ-
niškega reda Velika Nedelja 100 Din., Občinsko
poglavarstvo Dekanovec 1119.50 Din., Skupaj
23.476.50 Din.,

GOSPODARSTVO.

1. Zrnje.

100 kg. pšenice	320 Din.,
" " žita	215 "
" " ovsa	220 "
" " kukorice	175 "
" " ječmena	235 "
" " hajdine	265 "
" " prosa	215 "
" " pš. otrobi	125 "

2. Živina.

govenska:	teoci:	svinje
v Zagrebi 1 kg.	10—14 D.	8—10 D. 15 Din.
v Ljubljani "	10—14 D.	8—10 D. 15 Din.

3. Krma

Sena m. 100—125 D., slame m. 50—100 D.

Zagrebečka borza.

dne 11. februara 1926.

Amerikanski dolar, 1 dolar	D 56.40
Schilling	D 7.94
Čeho-Slov. krona, 1 K	D 1.67
20 kronski zlat	D 205.—
Francoski frank, 1 frank	D 2.12
Madjar. K. 100 (nova em.)	D 0.075
Švic. fran., fr.	D 10.90
Talijanske lire, 1 lira	D 2.27
Zürich:	
Dinar, 100 Din	Šv. frcv 9:1525.

Naročnina ino oglasi se sprejmejo za „Novine“

pri
I. HAHN | ERDŐSI BARNABÁS
trgovina s papirjem, | trgovci z papirom igra-
s pisarniškami in šol- | čami v M. Soboti št.
skimi potrebščinami. | 180. poleg r. kath.
Prekmurska tiskarna | cerkvi ino pošte.
v Murski Soboti.

Mali oglasi.

Sprejem vrloga mladenca, ki ima volo v
stopiti za vajenca k mizariskomi majstri JOŽEFI
FENOS, Cankova.

HRANILNICA I POSOJILNICA v Črenšovcih

r. z. z. n. z. uraduje vsako nedelo ino svetek

Obrestuje hranilne vloge (navadne) po 8⁰/₁₀; vezane vloge
proti šest mesečnoj odpovedi pod 5000 Din po 9⁰/₁₀,
vezane vloge od 5000 Din najviše pa po 9¹/₂⁰/₁₀.

Vlog stanje je že nad dva milijona.

Kmetiski penzi se naj vložijo v kmetiske hranilnice i naj služijo v hasek našemi
kmetiskomi ljudstvi. Zavüpajte nam peneze, za štero dobro stojijo naši kmetje z
vsov svojov vrednostjov, ka većim sirotam je lejko posodimo na fal intereš.

! ? ! Amerikanci pazite!

Oda se zavolo preselitve
krasno **posestvo** kak
slika kaže, vse novo zidano,
doma veliki sadni
ino zelenjadni ogracek
pa 12 plügov dobre zemlje.

Oda: Rud. Horvatič
pri
Sv. Križi pri Ljutomeri.

